

Браминът — вълшебник и мъдрец

Нкога, а това било много отдавна, живял беден брамин, по име Харисарман. Той бил толкова беден, че едва можел да изхрани своето семейство. Често пжти той нмалт нито грош за да купи коричка хлб. Той постоянно си мислил какво да направи за да може по нкой начин и той да заживе безгрижно. И един ден щастieto му се усмихнало: жена му постъпила за слугина в богатата Стулудата, който живял насрещу Харисармана в един великолепен палат.

Харисарман бил много доволен. След нколко дни, дъщерята на тоя богат човк, трбвало да се вчавва и по този случай се приготвяла голяма веселба. Когато дошел денът на вчавката, гостите започнали да пристигат с богати коли, а Харисарман седял на прага на кшата си и наблюдавал.

— Поне днес ще се нахрана добре! — помислил си той. — Може нщо да остане и за децата ми!

Когато веселието започнало и гостите били сложени, разбрало се, че бедният брамин нма да оже поканен на богатата трапеза и пак ще гладува. Той много се загрижил и се размислил какво да прави.

Най-после му хрумнала тази мисъл: да открадне коня, който трбвало Стулудата да подари, по обичая, на младоженеца.

Вечерта, когато се стъмнило и гостите безгрижно се веселили в осветления палат, Харисарман се промъкнал в обора, кждето се намирал коня и го отвел с себе си. Закарал го той в близката гора и завързал на едно дърво. След това изново се промъкнал в палата и като разправил всичко на жена си, поискал тя да каже на Стулудата, че нейният мъж е вълшебник и че знае всичко, каквото може да се случи на свта.

На другия ден, когато богатият Стулудата потърсил коня си в обора, видял че го нма. По лицето му се изписала голяма мъжа.

— Това е твърде лош знак преди вчавката на дъщеря ми! — казал той на гостите си.

Тогава приближила към него жената на Харисармана и му казала:

— Господарю, повикай мъжа ми. Той е вълшебник и може да каже кжде се намира коня.

Стулудата не чакала. Веднага наредила да повикат Харисармана. В голмата зала гостите очаквали с нетърпение вълшебника. Когато се появил, богатият го обиспал с почести и го замолил да му каже, кжде се намира конят на младоженеца.

Харисарман седнал на пода и дълго време шарил по земята разни чертежи и фигури, до като най-после обяснил кжде се намира коня. Нколко от хората на Стулудата веднага отишли на означеното мсто и намерили коня. Богатият бил необикновено щастлив и затова богатият възнаградил бедния брамин.

За това вълшебство на брамина дочуло и раджата. Нему станало много криво, че в неговата държава се намира такъв вълшебник, за когото по-рано нищо не е чувал и затова поискал да провери и се увери сам в неговата способност.

Раджата наредил да се доведе брамина в двореца му и да каже

кжде се намират скжпоценостите, които неотдавна били откраднати. Браминът много се изплашил, но нмало какво да стори. Знаел че ще изгуби главата си, защото не можел да знае, кжде сж скрити скжпоценостите.

Наредено било браминът да се затвори до зори в една отдлна стая и да не отива никой при него. Пред вратата на стаята била поставена силна стража.

В двореца на раджата живяла една придворна, която се наричала Хачида. Като чула че дошел вълшебник, който ще обади, кой е крадецът на скжпоценостите, тя се изплашила твърде много и цлата нощ не могла да склопи очи. Тя шетала възбудено по стаята си и с страх очаквала утрешния ден. Сжщо тъй и браминът не можал да заспи. Той непрекъснато въздишал и пресмтал, какво ще стане с него и семейството му.

— Хе, моя нещастна главо! Какво най-после те сполетя! Ти вече загиваш!

Хачида чакала само да заспи стражата. Тогава тя излязла от стаята си и приближила келията в която бил затворен Харисарман. Като чула думите му, тя още по-вече се изплашила. А браминът продължил да говори:

— Хей главо, главо, лошо те чака!

Придворната почакала нколко минути, озърнала се и влязла в келията на брамина.

— Добри ми, брамине, — казала тя — признавам ти всичко. Аз откраднах скжпоценостите на раджата. Не ме издавай!

Браминът й отговорил:

— Дай ми една част и аз нма да кажа, че ти си крадлата. Трбва само да ми кажеш, кжде се намират тзи скжпоцености.

Онова, което си говорили Хачида и браминът, останала тяхна тайна. На другия ден Харисарман казал на раджата:

— Честити раджо, твоите скжпоцености сж скрити в градината под кестена. Крадецът избггал и нма никога да го хванат. Нека му е просто, макар че е задигнал една част.

Когато слугите на раджата изкопали скжпоценостите под кестена, раджата бил необикновено весел. Той наградил богато брамина и го пуснал.

Славата на Харисармана се разнесла широко по цлата земя. Всички започнали да говорят за брамина, който всичко знаел, но той по-вече никжде не се появил. Богатите на гради, които получили, той оставил на своето семейство. С парите семейството му купило имот, работило и се издържало, а вълшебникът — брамин, за да изкупи прегршението си от лжката, отишел в един будистки манастир. Там той прекарал нколко години, научил много мъдрости и се върнал между хората за да им проповядва само истината, доброто и трудолюбието

Вести

Конкурсът на „Пжтека“

Редакцията получава много рисунки от наши читатели, които сж копирани от книгата на бай Ганя, рисувани от Лазаркевич. Ще се премира най-хубавата рисунка, която нма влияние от оная, която сж печатани по книгите. Срокът за изпращане рисунките си остава 15 май.

Ден на Алеко

Тази година ще се чествува на 20 май. Туристите се подготвят усилено, за да отдадат нужната почит на своя пръв вожд — Алеко.

Месецът на розите

Май е месецът на розите. България се слави с своите рози из цл свят. Тази година производството на розите ще достигне до 6 милиона килограма. Ще се получи от това количество рози около 1800 кг. розово масло, което ще се продаде в чужбина. Други страни на розопроизводство сж Франция и Италия, но тази година там

Андрокълт и лъвът

Големият римски цирк „Максимум“ бше пълен с публика. Разяреният лъв ревеше от гнв. Той гладува много дни за да бже показан на народа още по-разярен!

Публиката пълнеше арената, клетките бха още заключени. Всички ги гледаха с страх. Стоеше окованият човк. Той знаеше: победата нма да го спаси. Но по-добре смърт, отколкото робство в вериги!

Дадоха му вино. Той не пи. Само се молеше на Бога и трпнеше пред смъртните мъки. Той по-вече се ядосваше, че ще го ругаят. При все това робът не се противеше. Осждиха го да се бори с звровете.

Андрокълт изпита мечт си. След това го размаха на лъво и дсно. Той блестеше на слнчевия зрак. Току що успя да насочи меча си и една пантера скочи върху него.

Като мълня той посрбна ужасната котка. Гнвно я отблъсна от себе си. Тя дращеше по пська и показваше остриет си зжи. Но по-вече не се опита да скочи върху него. Управителите викна към храбрите човк:

— Ти си роден за борец!

Незабелязано се приближи един лъв. Андрокълт остана като прикован. Той поглеждаше ту лъва, ту пантерата. Кое ли от тия две животни ще скочи първо върху него? Но той ще се опита да забие острието в гърдите на едното.

Пантерата заобиколи около него. Искаше да се приближи към жертвата си, но изведнаж — о небе, бжди благословено, — лъвът скочи върху пантерата и, с своите ужасни лапи, разкжса тази шарена котка.

След това лъвът изрмжа самодоволно, така както кучето изкичува пред своя добър господар. Той приближи роба и дълго му близа ржката и краката. Андрокълт цл трепереше. Лъвът легна пред неговите крака.

Човкът и животното се погледаха. И това, което животинският мозък вече знаеше, откри се и за човка. Той позна своя приятел. Наведе се върху гърдите на лъва. Зачудено гърмеше цлата публика в арената.

Андрокълт клекна пред животинския цар. Той го гледаше очудено. И узна онова, което никой не можеше да отгатне. Настжпи мъртвешка тишина. Макар че робът заговори тихо, чуваше се много ясно:

Бхх хванат в Африка от моя господар и му станах покорен роб. Той ме биеше и наричаше куче и варварин. Шибаше ме до крви. Един ден успях да избгам. Изоставих се на Бога. Паднах от умора и заспах.

Изведнаж от съня ме пробуди жално рикание. Полека в мрачния

простор се показа снка. Лъв! Ужасен ще бже моя край!

Като очаквах смъртта си, не можех дори да дишам. Как ли лъвът ще си играе с мен, неговата жертва! В страх и трепет минаваше времето. Изведнаж забелзах, че силният лъв започна да ближе крвавата си лапа.

Като почувствах безумна храброст, реших да му помогна. И все пак се страхувах. Веднага той подигна ранения си крак и го протегна към мен. Като че ли ме молеше: помогни ми! Аз се приближих на колени за да му извадя трънът от лапата.

Успях. Трънът бше голем — цло дървце. Той бше пробил цлата му лапа. С задоволство легеше неговия крак на колното ми. Този ужасен крак, с който бше убил бика. Аз вече не се боях. Намрих своя приятел.

Щом раната му зарастна, лъвът уби един бик и ми донесе месо. То бше много — за десет души. Три години се крих така. Не страдах за храна. Лъвът ми носеше редовно прсни меса.

След това ми домил за живота и реших да се върна в него. Лъвът бше по лов. Аз тайно избгах, тичах ден и нощ. Хванаха ме. Това бше гибел за мене. Дойдох в Рим и ето трбваше тук да умра.

Хората искат смъртта ми. Дойде този лъв, който ме познава. Има Бог, той се смили над мене. Императорът сигурно ще ме помилва, като ми дари живота.

Вздохът се процепи от викове: „Освободи Андрокълт! Подари му и лъва, това желаят Боговете!“ Стана императорът. Настжпи тишина. И срдь нея той каза:

— Да бже свободен! Такова е и моето желание!

реколтата е лоша и това ще помогне за по-лесната продажба на цето розово масло.

Ден на люляка

След покрития мост на града Ловеч, най-характерното за него е люлякът, който украсява величественият „Стратеш“ и околностите на града. Ловеч е избрал по тоя случай 17 май като празник на люляка. В тоя ден става събор и многото гости, които пристигат масово за тоя ден, прекарват в веселие срдь кити и благоуханни люляки.

Царската зоологическа градина е вече отворена за публиката вск ден, сж изключение на понеделник.

от чужбина

Професор Барч се спуснал на морското дно при остров Пуерто Рико, Антилите, с специален апарат. От там извадил голем брой чудни риби и животни, които живеят в морските дълбочини и за които науката нищо не знае. Най-чудното от тия животни бил един рак, който имал щипки остри като нож. Нкои от тия животни, които били изнесени на въздух, експлодирани като бомби.

Американският професор д-р В. Бут направил една машина, която не извършва само четирите основни действия на смтането: събиране, изваждане, умножение и дление, но решава и най-

трудните задачи, които спадат към вишата математика. Сложни задачи и смтки, които за един човк сж нужни десет дни, сж машината се пресмтат само за два дни.

* * *

Виждали ли сте зелена роза? Разбира се, не. Тя, обаче, може скоро да ни се изпрати от Америка, защото там е сполучено да се отгледат зелени, пстри и черни рози. Един американски гражданин сполучил да открие начин, щото розите да избият цвetoвете си. Добиването ставало като се полива почвата, на която растят, с нкакви химически течности. По тоя начин той получил три нови вида рози: червени с бели прчки, бели с червени и черни с зелени прчки.

* * *

А един германски инженер открил една течност, която може напълно да замни дървото, разбира се, като се втвърди течността. Тя се изсипва в нкой калп и после, като се втвърди сче се на парчета, както дървото.

В Нубия има един вид дървета, които свирят. Под кората се загнеждат нкакви наскоми, кждето си носят яйцата. Щом яйцата се излюпят, малките пробиват кората и правят дупки. По тоя начин в тия дървета се образуват шупли, като на свирките. Щом втвърт почне да духа, чува се писък, който напомня истинска свиря.